

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

Sibiu, 18 August st. v.

Oficioșii din Cluj și-au eștat din țitini, fiindcă ni-am permis a constata adevărul istoric, că Ungaria a fost eliberată de Habsburgii ajutați de Germani, precând floarea națiunii maghiare se afla dimpreună cu Rákóczy în tabera turcească.

Ne pare foarte rău, că acesta e adevărul istoric, dar adevărul adevăr rămâne și ne vine la socoteală să-l constatăm și noi, cum l-au mai constatat și alții, între altele „Fremdenblatt“ din Viena dimpreună cu alte țiare germane.

Cu toate aceste, după scirile sosite din Bulgaria, nu este, credem, oportun să mai stăruim asupra acestui adevăr istoric. Multe lucruri nu s'ar fi petrecut în lumea aceasta și de multe miserii am fi fost cruțați, dacă Maghiarii ar fi înțeles ceea-ce nici până acum n'au ajuns să înțeleagă, că trebuie să și-i câștige, ear' nu să-i stăpânească și exploateze pe Români. Noi și Maghiarii împreună, ca aliați, am fi putut în trecut și am pute și astăzi să facem multe treburi bune și pentru noi și pentru societatea europeană: cel puțin acum, după atâtea experiențe triste și în fața unei situații ca cea creată prin evenimentele din Bulgaria, Maghiarii ar trebui să se pătrundă de acest adevăr. Dacă nu se pătrund ei, ne vom pătrunde noi, și cel puțin deocamdată nu mai continuăm discuțiunea asupra neînțelegerilor noastre din trecut.

Ne vom mărgini dar' numai la căteva rectificări.

Oficioșii din Cluj, făcând istorie, ar face bine să consulte pe cineva, care cunoaște trecutul acestor țeri și al popoarelor ce locuiesc în ele, ca să nu emită drept adevăruri istorice nisece tесе, pe care numai ignoranții le pot susține.

După istoria oficioșilor din Cluj domnia turcească în Europa a fost întemeiată în urma trădării Muntenilor la Nicopoli. Dacă la Nicopoli Mircea-Vodă nu s'ar fi unit cu Turcii, creștinii ar fi învins și i-ar fi alungat pe Turci preste mare, în Asia, de unde au venit. Mircea e dar' de

vină, dacă Turcii au învins la Varna, el e de vină, dacă Constantinopolul a fost luat de Turci, el e de vină, dacă Ungaria a fost înfrântă la Mohács, el e de vină, că Ungaria a gemut sub jugul turcesc, el e de vină, că Turcii au ajuns la 1683 sub zidurile Vienei, — ear' Rákóczy s'a luptat dimpreună cu Francezii civilizați pentru libertatea religioasă și pentru independența națională.

Adevărul istoric este, că la Nicopoli s'au adunat împregiurul regelui Sigismund o mulțime de cavaleri creștini, care se certau între dinșii asupra comădei și asupra întâietății.

Ce căutau acesti cavaleri certăreți? Glorie căutau, laurii voiau să-i smulgă unii de pe fruntea altora, aventuri căutau.

Alături cu acesti cavaleri era și Mircea-Vodă cu oastea lui de Munteni.

Ce căuta el aici la Nicopoli?

Voia să și apere țeara și neamul și legea față cu potopul păgân ce venia din răsărit și căuta razim în Apusul creștin. Îl căuta și nu îl găsia în acest morman de cavaleri, care în fața lui Baiazid Fulgerul se certau între dinșii. El scia că s'au luptat Domnii Țerilor-românesci, înaintașii lui, ca să se susțină față cu vecinii creștini din Ungaria și din Polonia, se temea de acesti vecini și nu spera destul ajutor dela dinșii față cu puternica semilună. Cu toate aceste cu ei s'a dus la Nicopoli, cu ei voia să lupte. Când i-a părăsit? — atunci, când i-a vădut, că nu se pot înțelege între dinșii, că până chiar și în fața morții ținea fiescarea dintre ei să fie cel mai dintăiu poruncitor, — i-a părăsit atunci, când s'a convins, că nu mai poate să pună nici un temeu pe dinșii, în momentul, când soartea bătăliei era hotărâtă.

Cum rămân eu cu țeara mea, după-ce învinși ori învingători, acesti cavaleri se vor întoarce acasă?

Vor mai veni ei să mă ajute pe mine, care mă aflu expus în prima linie, ori, învinși, mă vor părăsi, ear' învingători vor profita de ocașiune, spre a mă supune?

Aceste întrebări trebuia să și-le pună în situațiunea, în care se afla Mircea-Vodă, ori și-ce Domnitor înțelept.

Nu vom cerceta acum, dacă bine ori rău a răspuns Mircea la aceste întrebări, și nici nu le scoatem aceste la iveală, pentru-ca să calificăm fapta lui: adevărul este, că Muntenia n'a fost nici odată pașalic turcesc, a rămas timp de mai multe secole un asil pentru creștinii din Orient, și Regii Ungariei, cu drept ori fără de drept, au rîvnit toți la stăpânirea Munteniei.

Această rîvnă a avut-o chiar și mult laudatul Rákóczy. Precând aliații se luptau pentru eliberarea Ungariei, Rákóczy stăruia, ca Poarta să-l facă rege asupra Țerilor-românesci, dacă nu altfel, cel puțin cu numele.

Eară trecutul este punct de plecare pentru prezent și viitor. Ceea-ce au făcut în timpul lui Mircea, Români au făcut și în zilele noastre, tot pentru-că n'aveau încotro. Nu de buna lor voie s'a unit România în cel din urmă războiu cu Rușii, ci fiindcă nu găsiu în Europa apuseană destul sprigin și tot astfel ar fi siliți să facă și în viitor, dacă monarhia noastră nu și va schimba politica. Aici se întâlnesc interesele noastre, ale Maghiarilor și ale României acum, precum ele s'au întâlnit în trecut.

Și astăzi, ca în trecut, Maghiarii, cu voie ori fără de voie servesc cauza dușmanilor nostri comuni, când în fața unei situațiuni ca cea de astăzi accentuează tradiționala lor aversiune față cu Austria, care dimpreună cu aliații ei a eliberat Ungaria de sub jugul turcesc și fac oarecum imposibilă menținerea bunelor relațiuni între monarhia noastră și România.

Este învederat, că astăzi, ca în timpul bătăliei dela Nicopoli, interesele României sunt identice cu ale monarhiei noastre, și astăzi, ca atunci, România cu monarhia noastră are să facă cauză comună. Astăzi însă, ca atunci, politicii serioși ai României trebuie să și pună întrebarea, dacă pot ori nu să se razime pe un stat, cu

care atât de greu le este să mențină bunele relațiuni și în care chiar în fața celei mai grave situațiuni se produc discuțiuni amarnice asupra armatei.

Și desigur, că numai vina Maghiarilor ar fi, dacă și astăzi Bomâni ar face tot ceea-ce au făcut acum patru sute de ani și acum șeci ani.

Atât în ceea-ce privește purtarea Românilor în lupta dela Nicopoli.

Ear' cât pentru afirmarea, că Români trebuie să și fie recunoscători lui Rákóczy, care le-a dat prima biblie românească, n'avem alt răspuns decât pe acela, pe care i-l-am dat savantului Maghiar Francisc Pulszky.

Ignorant nu este acela, care nu scie multe, ci acela, care își permite a-i înveta pe alții ceea-ce nici el nu scie.

Oficioșii dela Cluj nu sunt datori să cunoască istoria dezvoltării noastre literare; sunt însă nisece ignoranți, dacă vorbesc despre ea, fără-ca să o cunoască.

Tipografia dela Alba-Iulia, deși veche, nu dispunea înainte de anul 1640 de caractere cirilice. Înainte de anul 1640 Rákóczy nu putea dar' să tipărească cărți românesci.

Scim însă, că la Brașov, la Orăștie și la Sibiu Sașii în curând după 1550 au tipărit cărți românesci, îndeosebi călindare și catechisme, ear' în timpul dela 1575 până la 1586 s'a tipărit o mare parte din cărțile noastre bisericesti în edițiuni, din care există exemplare.

Vre-o șesedece de ani în urmă Mateiu-Vodă Basarab și Vasile-Vodă Lupul înființază tipografia și tipăresc cărți românesci în Moldova și Muntenia, și acesta e timpul, pe la 1640—1650, când tipăresc și Rákóczy cărți românesci.

Rákóczy nu este dar' un începător, ci un om, care cedează unui curent creat de alții, și este o mare presupțiune de a pretinde, că Maghiarii și-au câștigat vre-un merit pentru dezvoltarea poporului român. Ar fi putut să și câștige mari merite și ar fi fost în interesul lor să și-le

Foiața „Tribunei“.

Calinic Miclescu,

Metropolit-Primat al României.

Î. P. S. S. Archiepiscopul și Metropolitul-Primat al României Părintele Calinic Miclescu s'a născut în anul 1822, Aprilie 16, în orașul Suceava din Bucovina, unde boierii Moldovei emigraseră în timpul revoluțiunii din 1821. El este fiul legitim al marelui logofet Scarlat Miclescu și al soției sale Maria născută Beldiman, ambii descendenți din cele mai vechi și mai însemnate familii aristocratice din Moldova.

Tinărul Constantin Miclescu, căci acesta a fost numele de botez al Î. P. S. S., se devotă încă din frageda-i copilărie vieții monachale și sub auspiciile și îngrijirile unchiului sau de frate, răposatul întru fericire Sofronie Miclescu, Metropolit al Moldovei și Sucevei, aflându-se încă episcop al eparchiei Hușilor la 18 Iunie 1842 tuse în schima monachală pe tinărul Constantin Miclescu, dându-i numele de Calinic, după usul monachal și ținându-l continu în învățăturile st. Scripturi și ale canoanelor bisericesti ortodoxe; Părintele Metropolit Sofronie Miclescu vădend, că nepotul său călca pe o cale sănătoasă și era merit să ajungă un bun membru

al clerului, îl hirotonisi diacon la 23 Aprilie 1843, apoi la 31 Noemvrie 1848 îl hirotonisi preot și în scurt timp fu înălțat treptat în toate gradele ierarhiei bisericii până la 2 Februarie 1855, când ajunse la înalta treaptă de arhieru cu titlul de Hariupoleos, după usul, care domnia pe atunci în biserica noastră, și la 1858 fu numit de guvern locotenent de episcop la eparchia de Huși, care devenise vacantă prin încetarea din viață a titularului și fiind Metropolit al țerii, răposatul întru fericire Sofronie Miclescu; în această demnitate el nu stătu decât până la Decemvrie 1860, când își dădu demisia, în urma exilării într'un mod arbitrar a unchiului sau, Metropolitul Sofronie, decătră fostul Domnitor Alexandru Ioan I. Cuza, cu concursul primului sau ministru, dl M. Cogălniceanu, și aceasta pentru-că Metropolitul Sofronie se opunea la secularizarea averilor mănăstirești fără a se da garanții.

De atunci Părintele Calinic se retrase la mănăstirea Slatina, din județul Suceava, al cărei egumen se afla încă dela 1851 din timpul Domnitorului Grigorie Ghica.

Prin frumoasele maniere și blândeța, ce-l caracterisau, Părintele Calinic reuși să și atragă stima și dragostea nu numai a persoanelor ce se aflau sub părinteasca lui ocărnuire, dar și a tuturor persoanelor din țeară și străinătate — pe atunci mănăstirile noastre erau foarte mult vizitate de străini, — cari veniau să viziteze această mănăstire, vechiu monument al gloriei lui Alexandru Lăpușeanu, Domnitor al Moldovei.

Cu ocașiunea unirii țerilor surori, Moldova și Valachia, la 1858—59, Părintele Calinic Miclescu, în calitate de locotenent al eparchiei de Huși, fiind însărcinat de Metropolitul Sofronie să gereze și afacerile metropoliei de Iași, el fiind bolnav și silit să plece la băi, P. S. S. luă o parte activă la mișcarea, ce se făcuse în țeară pentru unire; liberal în principiile sale și devotat cu totul cauzei unirii, P. S. S. luă din toate puterile sale alături cu cei mai mari capi ai mișcării, căutând a paralisa cu totul acțiunea principelui Vogoride, fostul Caimacan de pe atunci al Moldovei, care nu doria unirea cu nici un chip; cu această ocașiune P. S. S. își atrase admirația tuturor, chiar și a înalților comisari străini, cari veniseră să asculte și să iee act de dorințele țerii.

La 5 Maiu 1863, în urma morții iubitudului sau unchiu Metropolitul Sofronie, care se afla dela retras din înalta treaptă de metropolit încă dela exilare, P. S. S. Părintele Calinic, deși se retrăsese la mănăstirea Slatina, nu încetă de a atrage asupra-i laarea aminte a guvernului principelui Cuza, care vădend în el un om de inimă și devotat țerii și bisericii, îl chiamă și-i încredință sarcina de locotenent de metropolit al Moldovei, sarcina, pe care o îndeplini cu tot zelul și activitatea, căutând a pune ordinea în biserică și a-i ridica prestigiul, care începuse a se sdruncina prin multele schimbări făcute în administrația ei dela exilarea metropolitului Sofronie; în fine, la 1865 Maiu 10, Domn și guvern vă-

dend că P. S. S. este un servitor credincios al bisericii, îl numi ră definitiv, în virtutea legii de atunci, Metropolit al Moldovei și Sucevei.

În această calitate, P. S. S. continuă a și desvolta toată activitatea sa pentru înălțarea sf. bisericii, susținend cu demnitate și tărie drepturile metropoliei Moldovei, din care cauză a avut să suferă oare-cari neplăceri cu sf. sinod de pe atunci; dar' nu este mai puțin adevărat, că tocmai prin aceasta făcea chiar pe înșiși adversarii sei să recunoască în el pe omul devotat bisericii, și la 31 Maiu 1875, în urma încetării din viață a metropolitului Nifon, I. P. S. S. Metropolitul Calinic fu ales Primat al României decătră marelui colegiu electoral, cameră, senat și sf. sinod.

Ridicat prin încrederea țerii la această înaltă treaptă a ierarhiei bisericii, Î. P. S. S. nu încetă să lucreze din tot sufletul și cu cel mai mare devotament pentru ridicarea prestigiului sfintei noastre biserici la treapta ce i-se cuvine: astfel el dădu cel dintăiu semnalul pentru actele de independență a bisericii noastre prin faptul săvârșirii marelui sf. Mir în țeară la noi și numai decătră mînbrii bisericii române, el stăru în mai multe rînduri în senat, al cărui membru de drept era, pentru îmbunătățirea soartei clerului de mir și luminarea lui, înființand prin inițiativă sa facultatea de teologie, căreia îi purta un viu interes și pe care a și dotat-o cu frumoasa și bogata sa bibliotecă.

Înaltul Prelat, atât prin nascerea sa cât și

câştige; n'au înțeles însă nici odată ceea-ce nu înțeleg nici astăzi, ei totdeauna ei s'au folosit de putere, ca să ne exploateze.

Să spereze, cine poate, că în viitor vor face altfel.

Revista politică.

Sibiin, 18 August st. v.

Din incidentul serbării revindicii cetății Buda, Papa a adresat episcopilor ungari o enciclică, despre care nu s'ar pute tocmai ține, că ar fi bunăvoință guvernului ungar și dlui ministru-president Tisza. Enciclica din cestiune află de bine a-și ridica vocea cu acest privilegiu în general în contra raționalismului și în contra sectelor, dar' în special în contra legislațiunii școlare și matrimoniale din Ungaria. Ea avertisează episcopatul a păstra în Ungaria sfințenia matrimonialului, aprobă respingerea de acum sunt doi ani a legii pentru căsătoriile mixte și condamnă scoalele maghiare neutrale și mestecate, cerând restituirea averii institutelor catolice.

E o enigmă — ține „Neue Freie Presse“ — ce anume a putut îndemna pe Curie să se vire într'un mod atât de cutezător într'o pacinică stare bisericească-politică, unde biserica și statul stau pe picior atât de bun. Se crede oare în Roma, că ministerul Tisza a ajuns la acea etate, în care guvernele se pregătesc de moarte, și poate acest period se ține de favorabil, spre a face cuceriri pe seama bisericii? După învingerea în cestiunea căsătoriilor mixte vor să mai facă noue triumfuri? Sau se crede, că în opoziția dlui Apponyi, ce se clatină între aristocrație și radicalism, vor fi aflat un punct de răzîmăre, de unde în general se va pute scoate din rădăcini liberalul sistem de guvernare din Ungaria? . . . Noi am admite mai bucuros, că această enciclică are mai mult importanța unei procederi simbolice, spre a nu lăsa să se prescrie pretențiunile bisericesci, pe care timpul le-a condamnat la odihnă. Biserica, care renunță la multe-cele, dar' nici odată nu abdică cu totul de ceva, are obiceiul să revoace în memorie din când în când astfel de pretențiuni și în interesul Ungariei ar fi, ca aceasta să fie adevărata însemnătate a enciclicii.

Nouă ni se pare, că consolările diavului vienez au să se reducă la fondul de dispozițiune al d-lui Tisza. În faptă Papa nu e mulțumit cu guvernamentul d-lui Tisza și în spiritul liberal-maghiarizator al actualului cabinet el vede o mare primejdie pentru biserica catolică din Ungaria.

Principele Alexandru se reîntoarce în Bulgaria. Acum se nasce întrebarea: hotărîtu-s'a el la acest pas singur numai în urma invitării poporului bulgar, sau a cerut el spre aceasta aprobarea marilor puteri? Cele din urmă sciri

din Berlin merg într'acolo, că dispozițiunile principelui sunt de astfel, că fără învoirea puterilor el nu se va reîntoarce în Bulgaria. Se pare deci, că reîntoarcerea sa s'a întâmplat cu aprobarea marilor puteri, și se poate, că aceasta s'a efectuat cu prilegiul întrevederii principelui de Bismarck cu dl de Giers în Franzensbad.

Fie cum va fi, nu mai încapă îndoiială, că prin reîntoarcerea principelui Rusia a suferit un eșec, care îi va strica mai mult ca ori-ce alt eveniment din anii din urmă. Nu mai are nevoie de a se dovedi, că agenții rusești au fost amestecați în această afacere, deși nu au inscenat ei direct lovitură de stat. Atitudinea agenților rusești din Sofia, limbajul foilor rusești după-ce au avut scire despre detronare, dar' chiar și împregiurarea, că principele a fost predat Rusiei ca prinsoner, vorbesc netăgăduit pentru această admitere. Astfel se poate cu toată siguranța spune, că eșecul Rusiei e foarte simțit și că prin evenimintele acestea i-s'a nimicit total influența în Bulgaria.

Viitorul ne va arăta, care vor fi pentru cestiunea orientală urmările acestui eșec al Rusiei.

Amandamentul, pe care l'a făcut în cestiunea irlandeză Mr. Parnell, e următorul:

„Micul preț al produselor țerii vor agrava în mare măsură solvirea arânului prin arândarii irlandezi. O mulțime de alungări au să fie urmarea acestuia, și ordinea socială va fi serios periclitată. Toată încercarea, de a arunca pierderea ce se nasce din neplătirea arânului, în cărua contribuabililor din Marea-Britanie și Irlanda, e de condamnat“.

„Daily News“ ține, că mișcarea scoțiană din parlament pentru „Home-rule“ câștigă tot mai mult teren. Se crede, că partidul scotic pentru „Home-rule“ se va prezenta în casa de jos cu o putere, ca și Parnelliși în parlamentul din 1880.

Caracteristic pentru înrîurirea, care de nou se exerciază din partea rusească asupra cercurilor guvernamentale din Turcia, e o scire ce sosesce din Constantinopol. În urma acesteia consulului general din Salonichi, d-nului Yastrebov i-s'a acordat din nou execuatura, ce i-s'a fost denegat mai înainte. Aceasta e cu atât mai caracteristic, cu cât denegarea executurii s'a întâmplat cu provocare la agitațiunea lui activitate în Macedonia.

Revoluțiunea din Bulgaria.

Scirile „Voinței Naționale“:

Galați, 27 August n. O persoană demnă de încredere, care sosesce în acest moment din Ismail îmi raportează o conversație ce a avut cu un funcționar din Ismail. Acest funcționar a convorbat la Reni cu principele. Principele n'a semnat abdicarea, după-cum s'a spus. Fiind somat să abdică, că altfel îl impușcă, principele a răspuns, că nu se teme de gloanțe. Atunci a fost luat și dus la Lom-Palanca, de aci înspre Vidin, dar' în urmă l'au întors la Rahova. În tot drumul până la Reni principele n'a mâncat

decât pâine; comandantul bastimentului predându-l autorităților ruse a cerut dovadă de primire. Această dovadă a fost dată în termeni batjocuritori. Ofițerii bulgari voind să iee concediu dela principe, acesta le-a întors spatele. Astăseară principele sosesce la Bender și de aci la Lemberg. Principele deși nu scia cele-ce se petrec în Bulgaria a spus, că e convins, că armata și poporul sunt cu dînsul.

Ițani, 27 August n. După informațiile ce avem, principele n'a eșit încă din Rusia.

Lemberg, 27 August n. Principele Alexandru I al Bulgariei a sosit ați de dimineață aci.

Se crede, că el se va reîntoarce în Bulgaria.

Este inexact, că principele a semnat la Sofia actul de abdicare. La amenințarea cu revolverul, principele ar fi răspuns, că nu se teme de o asemenea moarte.

La Reni, principele a refuzat de a-și lua ziua bună dela ofițerii, cari l'au condus cu yachtul până acolo.

„Svyetlma“, organul bătrânului revoluționar Zancoff, în numărul seu dela 9/21 August în fruntea foii scria următoarele:

Principele Battenberg a încetat de a mai fi prințul Bulgariei.

Astăzi dimineață s'a adunat poporul și armata împregiur palatului din Sofia și prin o deputațiune trimisă la principe, l'a invitat să abdică la tronul Bulgariei.

Prințul, care era convins, că domnia lui în Bulgaria era imposibilă declarând aceasta chiar și deputațiunii, a scris în mod formal actul de abdicare. Trăiască Bulgaria! Pe pagina a treia a acestui țiar, care din întâmplare a trecut fruntăria înainte ca să fie oprită, cetim următoarele:

Vestea îmbucurătoare, că principele a fost detronat, a străbătut cu iușea fulgerului. Poporul alerga din toate părțile pe piața Alexandru, unde entuziasmul nu se mai sfârșia.

S'a ținut un meeting, în care a fost ales ca președinte Zancoff, și ca membri ai comitetului Sucnaroff și Suzeloff.

Au vorbit Zancoff, Naciovic, Buțanoff, Makedonsky și colonelul Ceșeacoff, cari cu toții se felicită, că au scăpat de dușmanul încoronat. Între strigări de ură și între șgomotoase aclamații:

Trăiască poporul bulgar!

Trăiască armata!

Trăiască țarul Rusiei!

Trăiască poporul rus

s'au dus cu toții în catedrală, spre a mulțumi lui Dumnezeu pentru liberarea poporului, pentru a-l ruga ca să iee poporul bulgar sub scutul seu, precum și pe țar și poporul bulgar.

Serviciul divin s'a oficiat de Metropolitul Clement, care a rostit și o cuvântare cu acea ocaziune, după aceea poporul s'a îndreptat spre consulatul Rusiei, unde a rugat pe reprezentantul Rusiei, ca să-l roage, ca țarul liberator și protector să iee sub scutul seu puternic, poporul bulgar.

În tot timpul acesta, poporul sta în genunchi.

Dl Bogdanoff a răspuns, că Rusia n'a uitat nici odată de Bulgaria, și că și de astădată îi va da tot ajutorul.

„Epoca“:

Petersburg, 25 August n. În cercurile cărmuitoare de aici se asigură, că revoluția bul-

gară a surprins foarte mult guvernul rusec. Cu toate că catastrofa se aștepta, totuși nu se credea, că ea ar fi deja așa de aproape. Scirea despre detronarea principelui Alexandru a fost trimisă țarului, Sâmbătă printr'o telegramă la manevrele dela Krasnoje-Selo, decătră guvernul provisor. În această telegramă guvernul provisor implora bunăvoința Rusiei de a relua sub protecțiunea ei destinele Bulgariei. La aceasta, se ține, că țarul n'a dat un răspuns decisiv, ci s'a referit la rezolvarea, ce puterile interesate vor da cestiunii Orientului.

Pe aici se crede mult, că Rusia va căuta a menține interesele sale în Bulgaria; nu va face însă demersuri, cari ar pute da naștere la conflicte cu puterile. Pe de altă parte se presupune, că Austria și Germania ar fi fost deja sondate, în privința succesorului prințului Alexandru și deci alegerea unei persoane, favorizată de Rusia, nu va întâmpina nici o pedecă. Bine înțeles, că toate privirile se opresc asupra principelui de Muntenegru, dar' toți știu, că această candidatură va fi grea de susținut. Se crede însă, că anexându-se Bosnia și Herțegovina la Austria, aceasta își va da aprobarea ei.

În definitiv, acestea toate nu sunt decât conjecturi, cărora nu se dă, în sferele bine informate, o așa mare însemnătate, deoarece cabinetul din Petersburg dorește sincer menținerea păcii și cât timp restabilirea influenței sale în Bulgaria nu va suferi de aceasta, ea va lucra în înțelegere cu puterile vecine.

Berlin, 26 August n. Diarele oficiale țin astăzi un limbaj cu totul altul în privința evenimentelor din Bulgaria. Ele accentuează, că focarul incendiului ar trebui localizat numai asupra Bulgariei. Dintr'aceasta se conclud, că o intervențiune rusească n'ar ave aprobarea Germaniei și Austro-Ungariei.

Diarele arată că de acum înainte vor începe greutățile pentru Rusia.

„National Zeitung“ ține, că e datorita Rusiei de a lăsa libertatea principelui Alexandru.

Diarul „Germania“ scrie, că atitudinea lui Bismarck a dat o lovitură serioasă popularității sale în privința politicii exterioare. Nu se poate guvernă în continuu contra ideilor și aspirațiilor popoarelor.

„Kreuzzeitung“ neagă categoric, că ar fi existat o înțelegere între puteri pentru detronarea principelui Alexandru.

Ultime informații: Dl Natcevic, agentul diplomatic al Bulgariei în București și care a fost cel dintău ministru al prințului Alexandru a redactat o notă adresată marilor puteri, notă care va fi prezentată chiar ați reprezentanților marilor puteri acreditați prelîngă cabinetul din București.

Sântem în pozițiune a indica chiar de acum sensul acelei note.

Dl Natcevic face istoricul ultimelor evenimente întemplate în Bulgaria și povesteste în ce mod s'a făcut revoluția din Sofia.

D-sa arată, că atât poporul din Bulgaria, cât și cel din Rumelia s'au unit în favoarea principelui Alexandru.

Astăzi pacea e restabilită în Bulgaria și ordinea domnesce pe tot teritoriul bulgar.

Această notă e făcută de dl Natcevic în numele actualiei locotenente domnesce și e adresată tuturor puterilor, care au luat parte la congresul din Berlin.

Paris, 26 August n. Puterile vor începe o nouă acțiune diplomatică în privința cestiunii bulgare.

E lucru sigur, că această cestiune va fi regulată în întrevedere d-lui Giers cu principele de Bismarck la Franzensbad.

Petersburg, 26 August n. După versiunea cea mai acreditată se va trimite o anchetă, care să cerceteze cauzele celor din urmă evenimente din Bulgaria. Se crede, că generalul Stolypin împreună cu mai mulți ofițeri ruși vor comanda armata bulgară.

Cronică.

Comunicațiune directă pe calea ferată și Dunăre via Semlin. Camera comercială din Brașov ne trimite următoarele spre publicare: Tocmai s'a pus în aplicație un tarif de comunicațiune directă dela stațiunile căilor ferate de stat ungare la stațiunile societății c. r. privilegiate de navigație pe Dunăre. Calea ferată se va întrebuița până la Semlin. Acest tarif s'a statorit în interesul exportului articolelor de industrie ardelenescă și conține prețuri de transport scădute dela stațiunile: Aiud, Alba-Iulia, Apahida, Blaj, Brașov, Cluj, Deva, Elisabetopol, Feldioara, Hășfalva, Homorod, Huedin, Mediaș, Murș-Osorhei, Oena-Sibiului, Orăștie, Sibiin, Sighișoara, Soborșin, Turda, Vințul-de-jos și Văralya-Hafeg la stațiunile: Dubrovița, Gradioc, Ismail, Lompalanca, Milanovaț, Nicolopol, Raduevaț, Rahova, Reni, Rusciuc, Șabot, Semendia, Silistria, Sistov, Turtucaia și Vidin. Tariful din cestiune mai conține prețuri de ex-

prin educațiunea, moravurile, maniera-i nobilă, caracteru-i blând, pios și afabil, sciū să-și atragă stima și iubirea nu numai a tuturor concetățenilor sei, dar' și a tuturor persoanelor străine aflate în țeară sau venite să viziteze România și cari avură onoarea a-i fi prezentați.

El era popular și fără multă etichetă, primia la sine pe subalternii sei ca și pe egalii sei și asculta păsurile tuturor, el găsia pentru toți câte un cuvânt bun de mângăiere, pentru unii un sfat părintesc, pentru alții o ajutorare morală sau materială; bun și milostiv până la extremitate, mulți orfani și-au găsit în el un părinte, gata a le face chiar cu sacrificii crescerea și educațiunea nu numai în țeară, dar' și în străinătate pentru a se perfecționa, unii în ramurile activității vieții laice, ear' alții în ramurile bisericești; unii din acestia s'au și reîntors în țeară și el a simțit o deosebită mângăiere sufletescă vedându-i lucrând alături cu dînsul la ridicarea sf. noastre biserici.

Multe familii scăpătate, văduve și orfani găsiu în el mângăierea și ajutor la vremuri de nevoie. Î. P. S. S. nu făcea nici odată cas de persoana sa, el nu se fălia cu actele sale de binefacere și căuta totdeauna a face binele conform cu preceptele sf. Scripturi: Să nu scie stînga ce face dreapta.

În fine pentru toți în genere El a fost adevărat păstorul cel bun, care sufletul seu și-l pune pentru oi.

Când era vorba însă de a-și face datoria

El era totdeauna la înălțimea misiunii sale. Clemeța-i numai cea nemărginită, de care era subjugat făcea, ca de multe-ori să nu poată înfrîna cum se cuvine pe cei-ce greșiau, și poate acesta era singurul defect, ce l'a avut în viața sa.

Ca cronicari imparțiali n'ar trebui să trecem cu vederea încă un fapt, care s'a petrecut în viața acestui înalt Prelat: la 1866, în urma căderii Domnitorului Cuza, precând se afla Metropolit al Moldovei, i-s'a atribuit, că a luat o parte activă la revoluția ce a fost la Iași în ziua de 3 Aprilie 1866, cu care ocaziune a fost rănit chiar de trupele ce veniseră să susțină guvernul provisor sau locotenenta domnescă, care se afla în Iași; acest fapt regretabil însă, pe nedrept se atribuie Î. P. S. S. Părintelui Calinic ca operă revoluționară a sa, căci pentru cei-ce știu și cunosc împregiurările în care s'au petrecut faptele, precum și cei-ce au cunoscut bine caracterul, de care era înzestrat acest înalt Prelat, nu pot un singur moment să admită această idee.

Nu este locul aci să insistăm mult asupra acestui punct, care este de domeniul istoriei; este bine însă să enărăm, pe scurt cum s'au petrecut lucrurile, pentru-ca prin împropștarea memoriei unora și cunoștința altora să se dea adevărata interpretare.

În acea zi, fiind Duminecă, E. S. se afla în biserica sf. Metropolitii făcându-și rugăciunea obișnuită, când la esire, a fost luat cu sila din biserică spre a merge cu crucea în mână pentru a arăta păsurile locotenentei domnesce.

(„Voința Națională“.)

port excepționale pentru lemn de brad, lemn de fag tăiat în ferestrău, doage de fag, traversă de lemn pentru căile ferate și lemne de foc la stațiunile dunărene mai sus amintite. Acest tarif se poate vedea în cancelaria camerei comerciale din Brașov, de unde la cerere se vor da deslușiri și pe cale epistolară.

† **Metropolitul-Primat al României Calinic Miculescu** a încetat din viață Sâmbătă seara la ora 6^{1/2}. „De dimineață încă acest fatal desnodământ era prevădută — scrie „Voința Națională”. — „Agonia a fost cam lungă, dar liniștită și Metropolitul a murit în pace, având deplină cunoștință de soarta sa; el a murit ca un adevărat creștin. Acum Metropolitul țerii doarme de somnul cel vecinic, așezat pe un jet, în vechea Metropolis, unde de atâtea ori înălțat rugă săle cătră bunul Dumnezeu pentru binele și prosperitatea neamului românesc. Cu mitra pe cap, cu cărja în mână, el pare mai mult ca doarme. Scirea morții înaltului Prelat va produce neapărat o adâncă emoțiune în țeara înțreagă. Nu trebuie să uităm în aceste timpuri de scepticism și de indiferentism religios, că imensa majoritate a poporului român ține la religia strămoșilor, ține și respectează pe demnitarii bisericii noastre. Nu trebuie să uităm, că pentru poporul român Calinic Miculescu a fost șeful acestei biserici, și în același timp servitorul ei cel mai devotat. Nu voim să vorbim deci despre cariera strălucită a ilustrului prelat și de marile servicii ce dînsul a adus bisericii și țerii. Pierderea e mare nu numai pentru biserica noastră, pentru cler, pentru drept-credincioși, dînsa e mare pentru țeara înțreagă, care perde în Calinic Miculescu un Român adevărat. Urmand tradițiunea atăt de românească ce i-au lăsat-o capii bisericii, cari l-au precedat, Metropolitul-Primat s'a asociat în totdeauna la toate actele mărețe, cari au ridicat țeara la înălțimea, unde se află astăzi. Calitățile sale și ca bun Român și ca Prelat vor rămâne neîntrecute. Memoria sa va rămâne neștearsă.”

* **Asistență militară din Germania la serbările din Budapesta.** Se telegrafează din Berlin, că la voința împăratului Wilhelm va asista o deputațiune a armatei germane la serbările din Budapesta. În deputațiune se află: Generalul Schlichting cu doi coloneli și doi căpitani din statul maior general. Prelungă acestia vor mai veni și ofițerii, care sînt urmași ai participanților la luptele recuceririi și au primit invitări particulare, ca să participeze.

* **Junimea universitară din Budapesta** a ținut o adunare, care ear' s'a ocupat cu introducerea costumului național maghiar între studenții universitari. Adunarea a hotărât să agiteze cu energie pentru această idee și a ales o comisiune de 10, care să propage costumul național între studenții maghiari.

* **Din Bucovina.** Arhiducele Carol Ludovic a primit protectoratul asupra expoziției agricole-industriale din Bucovina. În timpul expoziției vor sosi din Viena ministrul agriculturii de conte Falkenhayn, ministrul cultelor Gautsch, cum și Dr. Dumreicher. Ministrul agriculturii de Falkenhayn va visita la intoarcere sa Slobozia, unde s'a deschis nău de mult o adunare, noaptea trecută încercară doi tâlhari de a intra în locuința comandantului regimentului bucovinean, colonelul dl Teodor Seracin, cari după-ace unșeră o fereastră cu aluat de grâu, făcără atăca șgomot la spărgerea ei, încără cei de acasă se treziră, când și tâlharii o tuliră la fugă. Colonelul nu era acasă atunci, el se afla cu regimentul seu în Galiția la manevre.

* **Expoziție în Cernăuți.** Cetim în „Neue Freie Presse”: Mii de mâni sînt în mișcare, după-cum aflăm dintr'un raport despre lucrările pentru expoziția din Cernăuți. Edificiile clădite de comisiunea expoziției sînt aproape terminate. Între ele se ivesc mai întăiu pavilionul industria de casă cu turnul și cupola sa. Lungă acestia hăla de mașinilor; hăla pentru agricultură, care cu cele două aripi și pavilone ale sale dominează partea din jos a terenului. Simple dar cu gust ajustate sînt pavilonele pentru mobile. Pavilionul octogonal, îmbrăcat în scoarță de brad, al fondului religios gr.-or. este foarte frumos. Înaintea lui se află pavilionul fabricilor de sticlă Fischer. . . . Imposant este portalul principal al expoziției cu fântănele sale săritoare și straturile sale de flori și iarbă verde. Partea expoziției, care este instalată în scoala industrială de stat, cuprinde obiecte de arte industriale, anticități de artă din biserici și mănăstiri, obiecte din muzeul austriac, din muzeul tehnologic din Viena, mai departe obiecte expuse de scoala industrială din Cernăuți și de scolele medii și populare din țeară, precum și lucruri de mâni femeesci. Totodată se instalează și o expoziție de tablouri. Preste 300 locuințe sînt pregătite pentru vizitatori în prețuri moderate.

* **Scoală profesională de fete în Iași.** Pentru construirea unui local de scoală profesională de fete, s'a autorizat de comitetul reuniunii femeilor române din Iași, o loterie cu autorizarea guvernului român. Se emit 300,000 bilete de câte un leu. Vor fi 251 câștiguri în valoare de 100,000 lei, dintre care un câștig principal de 30 mii lei, două de câte 10,000, trei de câte 5,000, deșce de câte 1,000 și deșce de câte 500. Apoi vin câștiguri de 200, 100 și 50 lei.

* **Cutremurul de pământ,** ce l'am anunțat în numărul trecut ca întemplat la Galați,

a avut o extensiune cu mult mai mare. După-cum anunță foile sosite astăzi s'au simțit sgușuiri de pământ pe întreg teritoriul dela insula Sicilia preste Italia de Sud, litoralul dalmatin și istrian, preste Alpii dinarici, partea vestică a Peninsulei Balcanice, din sud de Dunăre până la Agram și cătră Sud până pe peninsula Morea. Direcțiunea sgușuirilor a fost dela Ost spre Vest. Centrul se pare a fi fost în apropiere de peninsula Morea, pe care s'a simțit mai tare. Orașul Filiastra pe Morea este dărînat cu totul în urma cutremurului, 300 de persoane s'au nefericit.

* **Exundare în Mandalay.** Preste acest oraș din regatul Birma s'a revărsat râul Irravaddy de inunde în mod înfricoșat. O mulțime de case s'au dărînat, o mulțime de oameni s'au înecat și aproape 50.000 indiviđi au rămas fără adăpost. Înălțimea apei în stradele orașului inundat variază dela 4 până la 20 urme. Prelungă aceste mai amenință și foametea, căci victualile le-a nimicit greu, ear' aprovizionarea din afară e foarte greu.

Scolastic.

Deva, în 22 August n. 1886.

(Adunarea generală a învățătorilor români gr.-or. din districtul Deva) și-au ținut sesiunile din 18/18—8/20 August a. c.

Ședința I. s'a deschis de președintele reuniunii dl protopresbiter al Devei Ioan Papiu prin o cuvîntare bine potrivită la 3 oare d. a. în biserica gr.-or. din Deva.

Fiind un notar absent, s'a substituit cu Toma Neamț.

După aceasta a urmat constatarea prezenților, apoi raportul comitetului central despre activitatea sa, a subreuniunilor, despre fondul reuniunii și despre bibliotecă.

Acesta s'a dat unei comisiuni de 5: Nicolae Sânzian, Manase Jar, Ioan Raț, George Șandru și N. Deheli.

Cu aceasta ședința se încheie și următoarea ședință se anunță pe 19 la 8 oare dimineața.

Ședința a II-a.

Se prezintă 2 circulare ale Preaven. consistor archidieceșan:

1. Despre ținerea examenelor din limba maghiară la Christurul-sęc. și la Cluj cu finea lunii curente.

2. Despre înlocuirea cărților confiscate (mai de curînd) din scoalele noastre.

Aceste se dau unei comisiuni de 3: George Gila, Nicolae Sânzian și Iacob German.

Apoi s'a cetit prin notar operatul învățătorului dirigent la scoala din Orăștie N. Oprea, „despre susținerea sănătății respective despre igiena scolară”, operatul a fost bine lucrat și cu viu interes ascultat.

A urmat apoi al doilea operat: „Despre cărțile de cetire și cum să se folosească acelea în scoala populară”, de Nicolae Sânzian, învățător dirigent la scoala grănițerească din Hațeg. După cetire prin autor și după mai multe discuțiuni foarte interesante precum a fost a dl-ului Ioan Simionăș, asesor la sedria orfanală, provocată prin dl G. Gila, de care a dîns s'au fîe două cărți: una pentru copiii dela sate și alta pentru cei dela oraș. Dl Simionăș i-a reflectat, că noi nu ne deosebim, fiindcă nici oraș nu avem, nici inteligență, oarecîmă multă, ca să formăm două feluri de manuale, prin urmare copilul dela sate, pentru-că se nu învețe din acele cărți, din cari învață cel dela oraș și vice-versa? Copiii dela oraș ai noi foarte puțin sau întru nimic nu se deosebesc de cei dela sate, apoi sfera de activitate a tuturor este mai una și aceeași. Inteligența ce o avem — mai — toată a eșit din sat. —

S'a constatat, că operatul a fost lucrat cu mult zel, truda și devotament din partea autorului, însă pentru a-l scoli și pricepe și cei mai cu puțină pregătire, presidiul pretinde dela autor o explicație practică. Acesta se angajază pentru ținerea de mîne prin o prelegere practică.

Întreagă adunarea cu plăcere ia la cunoștință angajamentul dl-ului autor, ear' din partea presidiului se și anunță de primul obiect al ședinței următoare.

Cu aceasta ședința se încheie la 12^{1/2} oare și se anunță continuarea la 3 oare p. m.

Ședința a III-a.

După cetirea și autenticarea protoalelor se pune la ordine tractarea celorlalte teme date de comitetul central pentru preluare. Dar' din lipsa operatelor necesare se trece preste ele.

Președintele comunică adunării, că aceste teme, ca și cele de înaintea amei, — 6 la număr, — au fost date de ministrul instrucțiunii publice prin inspectorul regesc reuniunii cu ordine, că dacă înțelegerea voiesce a avî dreptul a trimite reprezentanțe la adunarea generală de țeară la Budapesta, atunci a treia parte din acele teme să se prelucre de membrii reuniunii, ear' elaborezele se le aștearnă ministrului pentru examinare.

Se decide a se lucra prin membrii reuniunii și apoi la timpul seu să se aștearnă la locul competent.

După aceasta urmează disertațiunea: „Destinațiunea și chemarea femeii”, de Nicolae Sânzian, care a fost ascultată cu mare atențiune din partea tuturor. Dl Sânzian totdeauna a dovedit mult zel pentru cauzele noastre, pentru ceea-ce adunarea i-a și exprimat sincera mulțumită.

Ședința a IV-a.

Vineri, în 20/8 August la 8 oare dimineața.

După cetirea și autenticarea protocolului ședinței premergătoare, se pune la ordine predarea unei bucăți de cetire prin Nicolae Sânzian.

Menționatul prelector a pus teoria în praxă, a arătat intuitive calea cea mai sigură la progresare.

Prelegerea a fost foarte bine predată și bine pricepută.

După aceasta a urmat raportul comisiunilor.

Nicolae Sânzian raportează în numele comisiunii de 3 asupra raportelor:

1. Învățătorii, pe cari îi privește circularul despre depunerea examenului din limba maghiară, vor avî a se acomoda, fără întârziere, pentru a pute afunciona și în viitor.

2. La cărțile oprite împărțesesc, că 4 din acele nu sînt introduse ca manuale ale archidieceșei, ear' Geografia de Dr. Nicolae Pop e confiscată edițiunea din 1877, precând după modestă părere a comisiunii edițiunea cea nouă nu ar căde în cadrele celei ordinațiuni.

Prin urmare comisiunea a aflat, că edițiunea cea nouă împreună cu mapă se poate folosi și mai departe.

Asupra acesteia s'a discutat mult: oare să nu fie confiscată și cea nouă?

În respectul acesta s'a luat conlus, că prea venerabilul consistor archidieceșan este rugat, ca neîntind atînsă edițiunea, să informeze învățătorimea adecă organele subalterne, că toate edițiunile, sau numai cea din 1877 este confiscată?

Raportul se ia spre știință și se aclude la protocol.

Urmează raportul comisiunii de 5 asupra activității comitetului central și celelalte: ținînd că îi place a crede și speră, că în viitor comitetul va deșnuila și mai multă activitate aproteneșă și subreuniunilor din cele 5 tractate protopresbiterale.

Asupra cassei: restanțele ce se incassează cu deosebire din tractul Orăștiei de unde înțre acum — afară dela un membru — nu a încurs nimic.

Să se recerce prea on. dn protopresbiter a îndatoră învățătorimea a satisfacere înaltei pretențiuni legale — îndeosebi a raporta despre cele din trecut apoi a încassa și administra. Restanțele până la adunarea generală proximă să se incasseze.

Asupra acesteia i-se atrage atențiunea comitetului precum și asupra înmulțirii bibliotecii. În fine propune, ca întreg comitetului, în special cassarului să li se deș absolutul.

Raportul s'a primit și accludat la protocol. După aceasta urmă la ordine o prelegere din grădînit earăși de dl Nicolae Sânzian.

Prelegerea s'a extins asupra pomăritului și a legumăritului. Operatul a fost lucrat cu multă cunoșcere de cauză.

Ne-a plăcut foarte, când ni s'a vorbit de folosul grădinei, de folosul pomăritului. Cuvintele acelea pentru interes propriu să se împămînteze în inima fiecăruia, pentru a avî fiecare scoală câte o grădină de pomărie și legumărie, pentru-că cu aceasta doar' ne va succede a șterge desintereașarea și vom sădi complăcerea poporului cătră acest ram.

Am primit prelegerea cu aceeași plăcere, cu care dînsul ne-a împărțit-o urîndu-i, ca precum de greau sarcină dăscălească și precum în trecut a făcut onoare scoliile sale în special reuniunii din districtul Deva, așa și în viitor să trăiască pentru cauza scolară!

După aceasta comitetul vechiu își depune mandatul, ear' pentru consultarea alegerii altor membri, ședința se suspende pe 10 minute; după redeschiderea ședinței, se aleg cu unanimitate:

Ioan Papiu, protopresb. președinte; George Susman, v.-președinte; George Gila, secret. I.; I. Flășer, secret. II.; Toma Neamț, cassar; Iacob German, controlor; bibliotecar este învățătorul din Deva.

A urmat la ordine propunerile:

1. Nicolae Sânzian propune, ca adunările generale de acum înainte să fie ambulante împreună cu excursiuni la locurile mai înșemnate.

Se primesc și se concrete comitetului central.

2. Iacob German propune, ca, dacă se va ține în anul viitor adunarea de țeară învățătorescă la Budapesta și dacă vom fi admiși și noi la aceea, să alegem un deputat pentru a ne reprezenta.

Se primesc și se aleg George Susman și Nicolae Sânzian.

3. Nicolae Sânzian împărțesesc învățătorilor, că în decursul anului present au apărut mai multe foi pedagogice, din cari după cuprins are cunoștință de „Convorbiri pedagogice” și „Scoala și Familia”. Le recomandă învățătorilor.

Această recomandățiune se predă comitetului central pentru a o comunica prin protopresbiterii concernenți atențiunii tuturor învățătorilor.

Adunarea a fost cercată de preste 40 de învățători și a fost onorată cu prezența dlor protopresbiteri: Ioan Rațiu, A. Păcurariu și Romul de Craișna apoi ca și de altădată: de O. d. Ioan Simionăș, asesor la sedria orfanală, Augustin Nicolară și alșii ba și inspectorul regesc de scoale încă a exmis pe v.-inspectorul.

Ședințele au decurs în liniște.

Prin o cuvîntare potrivită dl președinte al reuniunii încheie sesiunile generale din 18-an, la carea G. Susman, director la scoala din Dobra în termeni scurți mulțumesc pentru conducerea acestor ședințe.

Participantul.

Posta ultimă.

Lemberg, 28 August n. Principele Bulgariei a plecat astăzi după ameași cu tren separat cătră România.

București, 29 August n. Principele Alexandru a trecut la oarele 9^{1/2} înainte de ameași prin București în călătorie la Ruscuc. A fost primit cu entusiasm. Regele Carol se află la Sinaia. O deputațiune bulgară a fost de față.

București, 29 August n. Principele Alexandru a sosit astăzi la oarele 10 înainte de ameași aici și a sosit așteptat și salutat de ministri, ambasadorul englez, colonia bulgară și o mulțime colosală de popor. Principele a vorbit cu câteva persoane, apoi și-a continuat călătoria spre Giurgiu.

Giurgiu, 29 August n. Stambuloff a dat corespondentului „Agenței Havas” deslușiri despre situațiunea presentă. De present există două guverne. Unul sub Caraveloff în Sofia, altul pentru restul Bulgariei și Rumelia sub presidiul lui Stambuloff. Cea din urmă s'a despărțit de Caraveloff, pentru-că acesta a consimțit cu exmiterea unui comisar de anchetă rus, ear' Stambuloff vrea să ordeneze situațiunea fără Rusia. Principele este probabil, că va merge preste Tîrnova la Filipopol pentru a fi recunoscut de Rumelioti înainte de a se reîntoarce în capitală. Grueff este internat în Rahova, alți ofițeri în Vidin, ear' Zancoff, se află în libertate în Sofia, este însă păzit cu rigurositate.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 30 August n. Peatra finală a casarmei de cavalerie s'a așezat în prezența Maiestății Sale. Au mai fost prezenți: Arhiducele Iosif, prințul Coburg, ministrul Bilandt-Rheidt, toți ministrii ungari afară de Tisza, și generalitatea. Primarul a accentuat în vorbirea sa, că locuitorii capitalei doresc susținerea și întărirea bunelor relațiuni între cetățeni și militari și sînt gata a lucra în sensul acesta. Maiestatea Sa a mulțumit pentru sacrificiile aduse de capitală, și și-a exprimat dorința, ca bravelor trupe, care vor locui în grandioasa casarmă, să le fie un locaș iubit și ele să capete putere nouă întru împlinirea datorinței lor cătră patrie și tron. După aceste s'a vizitat interiorul casarmei.

Viena, 30 August n. La Mödling lungă Viena s'a întemplat o catastrofă pe calea ferată. Păna acuma s'au aflat 7 morți și 22 greu răniți.

Giurgiu, 30 August n. Principele Bulgariei a sosit ieri seara întîmpinat fiind de deputațiuni bulgare și o colosală mulțime de oameni. Principele a pășit spre Stambuloff și l-a îmbrățișat foarte emoționat, ear' mulțimea a erupt în strigăte de „Hurrah”. De pe flotilă sunau salve de tunuri, la ceea răspundeau tunurile de pe fortăreața Rusucului.

Ruscuc, 30 August n. Întrarea principelui Alexandru în Ruscuc a fost un adevărat triumf! La părăsirea yachtolui principelui a fost ridicat pe umeri de Stambuloff, de ofițeri și de oameni din popor și dus de mulțime cu entusiasm la palat, unde numai decăt s'a ținut un consiliu de ministri. Principele pleacă astăzi preste Șistov, Tîrnova și Filipopol la Sofia.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Septimiu Albini.**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

27 Septembrie a. c. imobilele ereșilor după Catarina Popovici decătră trib. reg. din Becicherecul-mare.
30 Septembrie a. c. imobilele lui Leb Katz, decătră trib. reg. din Sighetul-Marmației, în comuna „K.-Apsa“.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
la rămasul după: Dimitrie Lupu; Nuțu Fărcaș (din Köröd); Nasta Pop (din Havas-Kapu), — la trib. reg. din Zelău;
la rămasul după Nicolae Baboiu, la trib. reg. din Brașov;

Citațiuni:

Nicolae Otieta (din Sibiel), a cărui ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua pe 1 Octombrie a. c. la trib. reg. din Sibiu.
Interesați în cauza regulării comunei Ocna-Dejului se provoacă a se insinua pe 15 Septembrie la casa comunală de acolo.

Economic.

Târgul de râmători în Steinbruch. În 28 August n. s'a notat: unguresci bătrâni grei — cr. până — cr. unguresci tineri 44.— cr. până 44.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 45.1/2 cr., ușori 46.— cr. până 46.1/2 cr., marfă țerăneasă, grea — cr. până — cr., de mijloc — cr. până — cr., ușoară 46.— cr. până 47.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 43.1/2 cr. până 44.— cr., transito de mijloc 44.— cr. până 44.1/2 cr., transito ușori 43.1/2 cr. până 44.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

Hârtie-monetă română . . . . . Cump. 8.70 vënd. 8.75
Lire turcesci . . . . . " 11.20 " 11.25
Imperiali . . . . . " 10.20 " 10.25
Ruble rusesci . . . . . " 1.20 " 1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 28 August st. n. 1886.
Renta amort. (5%) . . . . . Cump. 96.1/2 vënd. 97.—
Rur. conv. (6%) . . . . . " 87.1/8 " —
Act. de asig. Dacia-Rom. . . . . " 270.— " 275.—

Bursa de Bupapesta

Rentă de aur ung. 6% 108.05
" " " 4% . . . . . 95.—
" " hârtie " 5% 153.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 100.25

Bursa de Viena

din 28 August st. n. 1886.
Renta de aur ung. 6% 108.05
" " " 4% 95.10
" " hârtie " 5% . . . . . 152.—

LOTERIE.

Tragerea din 28 August st. n.
Budapesta: 85 32 21 43 60.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 14 August 1886.

Table with columns: Vândătorii, Cumpărătorii, Hectol., Greut. libre, Prețul lei în aur, Observații. Lists various grain transactions and prices.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.), train types (Tren mixt, Tren accelerat, etc.), and departure/arrival times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.